

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at søge igangsat et samarbejde med samtlige kommuner om afdækning af mulige tiltag til opnåelse af øget lighed mellem kommunerne i henseende til den enkelte kommunes mulighed for økonomisk at løfte de opgaver, som påhviler den, samt med henblik på at afdække de økonomiske og administrative konsekvenser af disse tiltag. Afdækningen skal omfatte den økonomiske udligningsmodel, men skal ikke begrænse sig hertil.

(Medlem af Inatsisartut Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiit)
(1. behandling)

Demokraterne mener, at det er en grundlæggende mærkelig tankegang at vi skal udligne mere end vi gør i dag. Dette igennem både krydssubsidieringer, tilskud til geografisk afgrænsede erhverv, og at søge at skabe mere fremgang for vores befolkning ved at forsøge at omfordele penge.

Ja, vi finder det både uforståeligt og meget gammeldags, en smule umyndiggørende samt ineffektivt.

Diskussionen kommer altid til at gå på at hjælpe alle, og at Selvstyret, politikere, administratorer og andre skal ”gribe ind” i befolkningens liv og administrere det. Vi mener, at borgerne skal selv tage ansvar for deres liv, og vi har en velfærdsmodel som der er konsensus om i samfundet, som skal træde til når borgere har brug for hjælp.

I vores land har vi oven i købet krydssubsidieringer i relativt stor stil på f.eks. vand og varme, tele-ydelser og transportnettet. Derudover yder Selvstyret en stor pose penge i støtte til diverse erhverv og til at udvikle arbejdspladser. Det offentlige giver direkte og indirekte tilskud til en del erhverv og har udviklet på den velfærdsmodel vi har overtaget efter nordisk skabelon.

Det bliver altid til en meget lang diskussion om centralisering og decentralisering, og om lighed er fair eller ikke fair, i stedet for en erkendelse af, at vore udfordringer i virkeligheden kræver nytænkning, strammere prioriteringer og omlægninger, samt ikke mindst udvidelse af vores indkomstgrundlag om overhovedet muligt.

Det er lidt ligesom om vi ønsker forandring, men ikke ønsker at forandre os, men traver rundt i de samme kasser. Det kan føles frustrerende, for der kommer kæmpe debatter og meget lidt handling.

Demokraterne mener naturligvis ikke at svaret på de problemer der allerede findes i befolkningen er, at vi cirkulerer de samme penge yderligere, krydssubsidierer mere og gør mere af det samme.

Vi mener at diskussionen bør stå om, om de ydelser vi leverer er gode nok, om afmagt i velfærdssystemet – med deraf lang udsigt til behandlingsmuligheder - i virkeligheden fastholder vores befolkning i stigende dårlighed når de først er snublet i livet.

Vi ser nærværende forslag som en erkendelse af, at vores hjemtagede områder er i knæ. De kommuner IA ønsker at tage pengene fra, finansierer altså rigtigt meget af deres fremgang selv, og borgere har lyst til at bo der, flytter til selv. Urbanisering sker nemlig i hele verden, også her i Grønland.

De kommuner som IA vil tage pengene fra, har været igennem meget svære øvelser med at spare, lære at sætte tæring efter næring, at lytte til deres borgeres behov og søge at imødekomme disse. Med borgerens eget ansvar inde i billedet også. Ikke blot med politisk korrekt decentralisering for øje.

Hvorfor skal fremgang altid straffes? Hvorfor skal alle være helt lige?

Lad os da i stedet bruge kræfterne på at løse de reelle problemer vi kan gøre noget ved, og lad os tage en diskussion om, om vi skal bede om hjælp af, eller lade os inspirere af det internationale samfund til at få løst nogle af vore sociale problemer og uddannelsesmæssige udfordringer, så vi ikke skal omfordele og omfordele, men sådan at alle får nok med tiden.

I forhold til den del af forslaget som sigter mod, at der arbejdes hen imod bedre vilkår for alle borgere i landet, ja, så løber Demokraterne sammen med Siumut og Atassut rigtigt stærkt for at arbejde for dette i denne valgeriode, på andre måder end blot den pengemæssige udligning som IA her også er inde på.

Vækstcentre, bedre vilkår for børn og unge, øget misbrugsbehandling, omprioritering af midler, centrale rådgivninger, øget vejledningsindsats i uddannelsessystemet, flere penge til brobygning imellem uddannelsesinstitutioner og så videre og så videre er alle led i denne kamp – inden for de rammer vi nu engang har.

Målet må aldrig være lighed i sig selv - vi er ikke robotter formet af samme materiale, vi er levende, varme, forskellige mennesker som ikke kan støbes efter samme form, med forskellig baggrund, uddannelsesniveau, ophav og evner.

Vi er forskellige, og at give lige muligheder for at bryde sin sociale arv, tage en uddannelse eller anden livskvalitetsfremmende initiativer beror altså på de forskelligheder der findes.

Der er ikke spor galt med, at vi er forskellige.

Det er en nødvendighed og en dynamik at vi er forskellige.

Demokraterne mener, at vi ikke skal søge øget lighed, det er meget konformt, og pludselig står vi med ”rigtigt” og ”forkert”, men vi skal i stedet søge lige muligheder indenfor de økonomiske og geografiske rammer vi nu engang har.

Næh, lad os hellere tage fat i snakken om, at neddrøse offentlige udgifter, fokusområder til gavn for alle og løse de reelle problemer der er, og benytte de eksisterende ordninger, samarbejde osv. der også findes imellem Selvstyre, kommuner m. fl.

Og så mener Demokraterne vi bør bevare både kommunernes og Selvstyrets frie valg med hensyn til forvaltning af egne områder, i stedet for at lovgive om meget snævre rammer og spændetrøjer til borgere og det offentlige.

Vi er bestemt enige i, at målet er at vi skaber et stærkt Grønland.

Med disse ord forkaster vi dette forslag, og tilslutter os Naalakkersuisuts ændringsforslag.